ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas arhīva Nr. A42-01081-18
ECLI:LV:ADRJRTN:2018:0209.A420309317.2.S

S P R I E D U
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē 2018.gada 9.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis S.Linkevičs

piedaloties pieteicējam /pers. D/, atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pārstāvim /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc pieteicēja /pers. D/ pieteikuma par publiski tiesisko attiecību – apdrošināšanas stāžam pielīdzinātā darba perioda Aglonas Romas katoļu baznīcā un Rudzātu Romas katoļu baznīcā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1996.gada 30.novembrim – konstatēšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 27.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par publiski tiesisko attiecību – apdrošināšanas stāžam pielīdzinātā darba perioda Aglonas Romas katoļu baznīcā un Rudzātu Romas katoļu baznīcā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1996.gada 30.novembrim – konstatēšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda turpmāk minēto.

[1.1] 1975.gada 1.decembra līdz 1996.gada 30.novembrim pieteicējs strādāja Aglonas Romas katoļu baznīcā par šoferi remontstrādnieku. Darba attiecības tika noformētas ar darba līgumu Nr.80/69. Darba līgums bija beztermiņa. 1986.gada 14.aprīlī līgums tika pārreģistrēts arodbiedrības komitejā. Pārsvarā pieteicēja darba pienākumi bija būt par autovadītāju Aglonas Romas katoļu baznīcas dekānam /pers. H/.

1991.gada 30.novembrī /pers. H/ tika pārcelts uz darbu Rudzātu un Vanagu baznīcās. Pieteicējs turpināja strādāt par mācītāja /pers. H/ šoferi Rudzātu un Vanagu baznīcās līdz 1996.gada 30.novembrim. Faktiski pieteicējs esot strādājis par Romas katoļu baznīcas mācītāja /pers. H/ šoferi no 1975.gada 1.decembra līdz 1996.gada 30.novembrim. Pārceļoties uz darbu no Aglonas baznīcas uz Rudzātu baznīcu mācītājs /pers. H/ izdarīja ierakstus pieteicēja darba grāmatiņā par darbu Aglonas baznīcā. Par darba periodu Rudzātu baznīcā no 1991.gada 30.novembra līdz 1996.gada 30.novembrim dokumenti par pieteicēja darbu nav saglabājušies. Cik pieteicējam zināms, tad mācītājs /pers. H/ katru mēnesi maksāja par pieteicēja darba algu nodokļus aptuveni 70 rubļus komunālajā uzņēmumā, taču saskaņā ar arhīva izziņu tādi dokumenti nav saglabājušies. Tāpat arhīvā nav nodoti norādīto baznīcu dokumenti. Baznīcās dokumenti par pieteicēja darbu nav saglabājušies.

[1.2] VSAA amatpersonas neiekļauj apdrošināšanas stāžā darba periodu no 15.04.1986. līdz 30.11.1996. Par neiekļaušanas pamatu norādīts - ierakstam nav pavēles nr./datuma, neatpazīstams darba devējs.

Nav citu dokumentu, ar kuriem pieteicējs varētu pierādīt savu darba stāžu par norādīto periodu un normatīvajos aktos nav paredzēta cita kārtība kā apstiprināt pieteicēja darba stāžu. Šo nepilnību var labot vienīgi tiesas ceļā.

[2] VSAA rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda sekojošo.

[2.1] Likuma "Par valsts pensijām" (turpmāk – Likums), pārejas noteikumu 1.punkts (apdrošināšanas stāžs līdz 1990.gada 31.decembrim) un 2.punkts (apdrošināšanas stāžs no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim) nosaka, kādi periodi veido darba periodus un darbam pielīdzinātos periodus. Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtību nosaka Ministru kabinets. Līdz ar to 2002.gada 23.aprīlī ir pieņemti Ministru kabineta noteikumi Nr. 165 "Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.165), kuri paredz konkrētu dokumentu uzskaitījumu, ar kuriem var apliecināt personas apdrošināšanas periodus. Šādu dokumentu uzskaitījums ietverts noteikumu Nr.165 5.punktā un noteikumu 5.punkta 29.apakšpunktā, kur ir norādīts, ka apdrošināšanas periodu pierādīšanas dokuments ir tiesas spriedums. Arī noteikumu Nr.165 20.punkta 1.apakšpunkts noteic, ka darbu iestādēs, organizācijās un uzņēmumos pierāda, pamatojoties citastarp uz tiesas spriedumu. Tātad likumdevējs ir paredzējis noteiktus pierādīšanas līdzekļus, ar kuriem var nodibināt faktus par personas apdrošināšanas periodiem.

Likumanbsp; pārejas noteikumu 1.punktā ir noteikts, ka līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba periodi ir pielīdzināti apdrošināšanas stāžam.

Lai pierādītu apdrošināšanas stāžu līdz 1995.gada 31.decembrim, personai ir jāiesniedz apdrošināšanas stāžu apliecinoši dokumenti. Saskaņā ar Likuma pārejas noteikumu 7.punktu apdrošināšanas stāžu apliecinoši dokumenti ir darba grāmatiņa, darba līgumu grāmatiņa, dokuments, kas apliecina

apdrošināšanas iemaksu izdarīšanu, citi dokumenti, kas apliecina apdrošināšanas stāžu (arhīva izziņas u.c).

Noteikumu Nr.165 3.1.punktā noteikts, ka no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim apdrošināšanas stāžu veido darba periodi, kuru laikā ir veiktas vai bija jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas sakarā ar to, ka persona šajā laikā ir bijusi darba ņēmēja statusā. Attiecīgo darba periodu apliecina ar sekojošiem dokumentiem: darba grāmatiņu (darba līguma grāmatiņu), darba līgumu un dokumentiem par tā izpildi, kuros ir norāde par attiecīgā darba perioda pabeigšanu, Latvijas valsts arhīvu izziņu.

Apdrošināšanas stāžu no 1996.gada 1.janvāra apliecina VSAA uzkrātie dati par apdrošināšanas iemaksām. Tā kā iemaksu ieskaitīšana var sekot tikai pēc tiesisko darba attiecību nodibināšanas, kuras ir iespējams nodibināt tikai divpusēji, t.i., noslēdzot darba līgumu, un darba devējam par to iesniedzot likumā noteiktajā kārtībā nodokļu administrācijā (Valsts sociālās apdrošināšanas fonda rajona pārvaldē no 1996.gada 1.janvāra līdz 1997.gada 31.decembrim, no 1998.gada 1.janvāra VID pēc darba devēja juridiskās adreses ziņojumu par darba attiecību uzsākšanu, izbeigšanu un sociālā nodokļa maksājumiem par katru darba ņēmēju un no 1998.gada 1.janvāra darba devējiem jāreģistrējas VID Nodokļu maksātāju reģistrā). No VSAA rīcībā pieejamās informācijas izriet, ka pieteicējam no 1996.gada 1.janvāra līdz 2005.gada 1.maijam nav reģistrēti darba periodi un nav veiktas apdrošināšanas iemaksas.

[2.2] Tā kā ne Daugavpils zonālajā valsts arhīvā, ne Personāla dokumentu valsts arhīvā, ne Latvijas sabiedrisko pakalpojumu un transporta darbinieku arodbiedrības LAKRS arhīvā nav nodoti glabāšanā dokumenti, kas apliecinātu pieteicēja darba periodus no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1995.gada 31.decembrim, tad ir pamats izskatīt pieteicēja prasību par juridiskā fakta konstatāciju.

[2.3] Atbildētājai nav iebildumu par juridiskā fakta konstatēšanu par pieteicēja darbu Aglonas Romas katoļu baznīcā, Rudzātu Romas katoļu baznīcā un Vanagu Romas katoļu baznīcā laika periodā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1990.gada 31.decembrim (ir nepilnīgs ieraksts pieteicēja darba grāmatiņā).

[2.4] Savukārt darba perioda konstatēšanai no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim VSAA nepiekrīt, jo:

1) par periodu no 1991.gada 1.janvāra līdz 1991.gada 30.novembrim darba devējs – Aglonas Romas katoļu baznīca - nav reģistrēts kā sociālā nodokļa maksātājs, lai arī pieteicēja darba grāmatiņā minētais darba periods ir ierakstīts;

2) no 1991.gada 1.decembra līdz 1995.gada 31.decembrim nav nekādu dokumentu, kas apliecinātu pieteicēja darba stāžu, kuru viņš minēja savā pieteikumā, līdz ar to nav iespējams arī izvērtēt, vai pieteicēja darba devējs bija reģistrēts kā nodokļu maksātājs.

[2.5] Arī par pieteicēja minēto darba periodu no 1996.gada 1.janvāra līdz 1996.gada 30.novembrim kā juridiskā fakta konstatēšanu VSAA nepiekrīt, jo pieteicējs nav reģistrēts darba ņēmēja statusā un līdz ar to par viņu nevajadzēja būt veiktām sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām.

[3] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja pēc tajā norādītajiem argumentiem. Papildus pieteicējs norādīja, ka kopš laika, kad pieteicējs sāka strādāt pie dekāna /pers. H/, pieteicējam visu laiku oficiāli maksāja algu un par viņu arī veica sociālās iemaksas, bet tas viss bija noformēts uz komunālo uzņēmumu kombinātu Preiļos.

VSAA pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka uztur paskaidrojumos sniegto viedokli. Papildus norādīja, kapar darba faktu strīdus periodā pēc liecinieku liecībām šobrīd strīda nav, taču problēma ir tajā, ka darba devēji – draudzes strīdus periodā nav bijuši reģistrēti kā nodokļu maksātāji un VSAA nav rakstveida pierādījumu darba faktam. Arī VSAA sistēmā agrākie dati par pieteicēja iemaksām ir ar 2005.gada maiju un nekāda draudze tur nefigurē. Līdz ar to VSAA ir šaubas par to, ka par pieteicēju draudzes ir kaut ko maksājušas. Tāpat arī nav saprotams, kā pēc Aglonas baznīcai deviņdesmitajos gados vajadzēja kaut ko kārtot caur Preiļu komunālo uzņēmumu kombinātu.

Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki – /pers. H/ un /pers. L/.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējot lietas apstākļus, secina, ka pieteikums ir daļēji pamatots un daļēji apmierināms.

[5] Pamatojoties uz pieteicēja pieteikumu, administratīvā lieta tiesā ierosināta par publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas konstatēšanu. Proti, lietā ir jānoskaidro, vai ir konstatējams pieteicēja apdrošināšanas stāžam pielīdzinātais darba periods Aglonas Romas katoļu baznīcā un Rudzātu Romas katoļu baznīcā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1996.gada 30.novembrim.

[6] Atbilstoši likuma "Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1.punktā noteiktajam līdz 1990.gada 31.decembrim Latvijas pilsoņiem Latvijas teritorijā un bijušās PSRS teritorijā uzkrātie darba un tam pielīdzinātie periodi ir pielīdzināti apdrošināšanas stāžam.

Laikā no 1991.gada 1.janvāra līdz 1995.gada 31.decembrim, kā to noteic likuma "Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.punkts, apdrošināšanas stāžu veido darba periodi, kuros *bija jāveic* apdrošināšanas iemaksas. Apdrošināšanas stāžu no 1996.gada 1.janvāra, kad spēkā stājās likums "Par valsts pensijām", atbilstoši tā 9.panta otrās daļas 1.punkta "a" apakšpunktam veido apdrošināšanas iemaksu periodi, kuru laikā persona bijusi obligāti sociāli apdrošināmā persona kā darba ņēmējs, par kuru veiktas vai *bija jāveic* apdrošināšanas iemaksas.

No iepriekš minētajiem tiesību aktiem secināms, ka daļā no strīdus perioda, tas ir, no 1991.gada 1.janvāra līdz 1996.gada 30.novembrim, par sociāli apdrošinātām personām tika atzītas kā darba ņēmēji arī personas, kas bija darba tiesiskajās attiecībās ar darba devēju. Darba ņēmēji pienākumu kārtot sociālā nodokļa maksājumus veica ar darba devēja starpniecību. Darba devējam bija pienākums gan reģistrēties pašam kā sociālā nodokļa maksātājam, gan reģistrēt darbiniekus kā sociāli apdrošināmas personas attiecīgajā sociālās apdrošināšanas iestādē, kā arī aprēķināt sociālo nodokli atbilstoši katra darbinieka darba ienākumiem un veikt arī sociālā nodokļa maksājumus. Strīdus periodā tiesību normas arī noteica, ka personas apdrošināšanas stāžu veido periodi, kuros ir veikti sociālā nodokļa maksājumi.

Līdzīgu regulējumu ietver arī no 1998.gada 1.janvāra spēkā esošais likums "Par valsts sociālo apdrošināšanu" (sk. 1.panta 2.punkta "a" apakšpunktu, 5.panta pirmo daļu un 21.panta pirmo un otro daļu, atbilstoši kurām persona, kas nodarbināta uz darba līguma pamata, kā darba ņēmējs ir obligāti sociāli apdrošināma persona un darba devējam ir pienākums veikt sociālās iemaksas par šo darbinieku).

Taču 2005.gadā likumdevējs izdarīja grozījumus likumā "Par valsts sociālo apdrošināšanu" un likumā "Par valsts pensijām", daļēji atkāpjoties no principa, ka par apdrošinātu personu uzskatāms tikai tāds darba ņēmējs, par kuru veiktas sociālās iemaksas. Proti, ar 2005.gada 17.marta likumu "Grozījumi likumā "Par valsts sociālo apdrošināšanu"" likuma pārejas noteikumi tika papildināti ar 26. un 27.punktu. 26.punkts noteic, ka no 1991.gada 1.janvāra līdz 2001.gada 13.martam (ieskaitot) persona ir sociāli apdrošināta, sākot ar dienu, kad tā ieguvusi darba ņēmēja statusu, neatkarīgi no tā, vai faktiski ir veiktas obligātās iemaksas (sociālais nodoklis). Savukārt 27.punktā noteikts, ja par 26.punktā minētajiem darba ņēmējiem obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) administrācijā nav reģistrēts obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts atbilstoši likuma "Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmajā daļā noteiktajam, tad obligāto iemaksu (sociālā nodokļa) objekts ir Ministru kabineta noteiktā minimālā darba alga attiecīgajā laika periodā (*sk. Augstākās tiesas 2017.gada 31.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-368/2017 6. un 7.punktu*).

[7] No minētajām likuma normām izriet, ka, konkrētajā gadījumā, nosakot pieteicēja apdrošināšanas stāžu laikā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1996.gada 30.novembrim, ir jākonstatē, vai pieteicējs bija darba ņēmēja statusā, tostarp darba tiesiskajās attiecībās, neatkarīgi no tā, vai darba devējs faktiski par to bija veicis sociālās iemaksas (sociālā nodokļa maksājumus).

[8] Atbilstoši likuma "Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 2.[1]punktam šo pārejas noteikumu 1. un 2.punktā noteikto periodu aprēķināšanas, pierādīšanas un uzskaites kārtību nosaka Ministru kabineta noteikumi – noteikumi Nr.165.

Attiecībā uz apdrošināšanas stāža pierādīšanu likumdevējs noteicis, ka darbu iestādēs, organizācijās un uzņēmumos pierāda, pamatojoties uz dokumentiem, kuri norādīti noteikumu Nr.165 5.1., 5.3., 5.6., 5.7. un 5.29.apakšpunktā, ievērojot darba tiesisko attiecību nodibināšanas brīdī spēkā esošajos normatīvajos aktos noteikto darba attiecību nodibināšanas minimālo vecumu (noteikumu Nr.165 20.[1]apakšpunkts). Saskaņā ar Noteikumu Nr.165 5.1., 5.3., 5.6., 5.7. un 5.29. apakšpunktiem apdrošināšanas periodu apliecina šādi dokumenti:1) darba grāmatiņa (darba līgumu grāmatiņa); 2) darba līgums un dokumenti par tā izpildi, kuros ir norāde par attiecīgā darba perioda pabeigšanu; 3) Latvijas valsts arhīvu vai citu valstu arhīvu (turpmāk - arhīvs) izziņas; 4) darba devēja izziņa, kas izsniegta saskaņā ar šo noteikumu 11.punktu; 5) tiesas spriedums.

Atbilstoši Noteikumu Nr.165 6.punktam apdrošināšanas periodu apliecināšanai uzrāda

dokumentu oriģinālus vai dokumentu norakstus vai kopijas, kuras noformētas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām un kuru pareizību apliecinājis dokumenta autors vai notārs. Saskaņā ar Noteikumu Nr.165 14.1.punktu ierakstus darba grāmatiņā par darbu un tam

pielīdzinātiem periodiem ņem vērā apdrošināšanas perioda pierādīšanai, ja ieraksts par pieņemšanu darbā un atlaišanu no darba ir pamatots ar atsauci uz dokumentu un ir norādīts tā numurs un izsniegšanas datums, bet ieraksts par atlaišanu ir apstiprināts ar attiecīgā uzņēmuma, organizācijas vai iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas personas parakstu un uzņēmuma, organizācijas vai iestādes zīmogu vai personāla nodaļas zīmogu.

Pieteicēja darba grāmatiņā ir ieraksts, ka pieteicējs 1975.gada 1.decembrī pieņemts darbānbsp; Aglonas Romas katoļu baznīcā par šoferi un remontstrādnieku un atbrīvots no darba 1991.gada 30.novembrī pēc paša vēlēšanās. Ieraksts apliecināts ar Aglonas Romas katoļu baznīcas dekāna /pers. H/ zīmogu un parakstu, taču ierakstā nav atsauces uz dokumentu un nav norādīts tā numurs un izsniegšanas datums, uz kura pamata pieteicējs tika pieņemts un atlaists no darba *(lietas 5.lapa)*.

Lietas materiālos ir darba līgums Nr.80/69 (*lietas 8.lapa*), no kura izriet, ka pieteicējs no 1975.gada 1.decembra pieņemts darbā Aglonas Romas katoļu baznīcā šofera un strādnieka amatā. Darba līgums noslēgts starp pieteicēju un Aglonas Romas katoļu baznīcu un apstiprināts ar vietējās rūpniecības un komunālo un sadzīves uzņēmumu arodbiedrības CK prezidija 1980.gada 17.decembra lēmumu, protokols Nr.71. Savukārt 1986.gada 14.aprīlī darba līgums tika pārreģistrēts.

VSAA pieteicējam reģistrēja apdrošināšanas stāžā periodu no 1975.gada 1.decembra līdz 1986.gada 14.aprīlim, pamatojoties uz darba līgumu.

Daugavpils zonālā valsts arhīva 2017.gada 14.septembra sociāli tiesiskā izziņa Nr.DZVA-6.2.4./12857 ap liecina, ka par pieteicēja darbu no 1986.gada 14.aprīļa līdz 1991.gada 31.decembrim un no 1992.gada līdz 1996.gadam pieprasītās informācijas valsts arhīvā nav un, ka Aglonas Romas katoļu baznīcas un Rudzātu Romas katoļu baznīcas dokumenti Daugavpils zonālā arhīva glabāšanā nav nodoti *(lietas 7.lapa)*.

Latvijas sabiedrisko pakalpojumu un transporta darbinieku arodbiedrība LAKRS 2017.gada 22.novembra vēstulē apliecina, ka LAKRS arhīvos nav dokumentu par pieteicēja reģistrētiem darba līgumiem un citiem dokumentiem, jo tie ir nodoti valsts glabāšanā, ko apliecina pielikumā pievienotie Akti par dokumentu nodošanu un pieņemšanu valsts glabāšanā (*lietas 28. – 30.lapa*).

Savukārt Latvijas Nacionālā arhīva Personāla dokumentu valsts arhīva 2017.gada 24.novembra izziņā Nr.PDVA-3.7/17124 norādīts, ka informāciju par pieteicēja darbu sniegt nevar, jo Latvijas komunālās saimniecības, sadzīves pakalpojumu un rūpniecības uzņēmumu darbinieku arodbiedrības LAKRS personālsastāva dokumenti – 1973.-1990.gada Romas katoļu draudzes darbinieku darba līgumi arhīva glabāšanā nav nodoti – lietu esības pārbaudēs konstatēts, ka tie iztrūkst.

Līdz ar to atzīstams, ka lietā nav pietiekoši pierādījumu, ka pieteicējs turpināja darbu Aglonas Romas katoļu baznīcā šofera un strādnieka amatā arī p ē c 1986.gada 14.aprīļa un līdz 1996.gada 30.novembrim. Tātad darbu Aglonas Romas katoļu baznīcā atbilstoši Noteikumu Nr.165 20.1.apakšpunktam pieteicējs var pierādīt tikai ar tiesas spriedumu.

[9] Lai noskaidrotu, vai pieteicējs laika periodā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1996.gada 30.novembrim ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā šofera un strādnieka amatā, tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki.

[9.1] Liecinieks/pers. S/ tiesas sēdē liecināja, ka pazīst pieteicēju aptuveni no astoņdesmitajiem gadiem, kad viņš sāka strādāt Aglonā pie dekāna /pers. H/ par šoferi. Dekāns /pers. H/ bija liecinieka krusttēvs un liecinieka tēva brālis. Pieteicējam bija jāstrādā daudz un pastāvīgi, jo dekāns /pers. H/ bija sabiedriski ļoti aktīvs un pārvietojās daudz. Aptuveni 1990.gadā dekānu pārveda uz Rudzātu un Vanagu draudzēm un kamēr dekāns kalpoja draudzē līdz 1996.gadam, pieteicējs tur arī strādāja. Lieciniekam nav informācijas vai par labu pieteicējam un citiem baznīcas darbiniekiem tika veiktas apdrošināšanas iemaksas.

[9.2] Liecinieks/pers. T/ liecināja, ka viņš dzīvo Rudzātos un pieteicēju tuvāk pazīst no deviņdesmito gadu sākuma, kad dekānu /pers. H/ pārveda uz Rudzātiem. Līdz tam liecinieks redzēja pieteicēju arī Aglonā, ka viņš dekānu vadā automašīnā. Pieteicējs bija dekāna /pers. H/ šoferis. No tā, ko darīja pieteicējs liecinieks redzēja diezgan daudz, jo liecinieks bija dekāna /pers. H/ piekalpotājs Rudzātu baznīcā. Pieteicējs pie dekāna strādāja līdz viņa nāvei, un kad dekāns smagi saslima, viņš dzīvoja pie pieteicēja.

Liecinieks nezina, vai pieteicējs paralēli strādāja arī kur citur, bet gadījumu, kad viņš bija vajadzīgs draudzē un viņa nav, nebija. Par baznīcu deviņdesmitajos gados nebiju dzirdējis runas par sociālo nodokļu maksāšanu par cilvēkiem, kas strādā baznīcā. Lieciniekam arī nav informācijas vai pieteicējs par savu darbu saņēma atalgojumu.

[10] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar liecinieku liecībām, tiesa atzīst, ka lietā apstiprinās fakts, ka pieteicējs /pers. D/ laika periodā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1991.gada 30.novembrim ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā. Tiesa ņem vērā, ka pieteicēja norādīto informāciju un liecinieku liecībās sniegto vispārīgu informāciju par pieteicēja nodarbinātību Aglonas Romas katoļu baznīcā apstiprina sekojošie pierādījumi - darba līgums Nr.80/69, kurā ir norāde, ka tas ir pārreģistrēts 1986.gada 14.aprīlī, tādēļ var atzīt, ka tas tika turpināts arī pēc norādītā datuma, un ieraksts pieteicēja darba grāmatiņā, ka pieteicējs 1975.gada 1.decembrī pieņemts darbā Aglonas Romas katoļu baznīcā par šoferi un remontstrādnieku un atbrīvots no darba 1991.gada 30.novembrī pēc paša vēlēšanās, kaut arī ieraksts nav pilnīgs.

Pastāvot šādiem iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka ir pamats konstatēt faktu, ka pieteicējs laika periodā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1991.gada 30.novembrim ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā.

[11] Attiecībā uz pieteicēja nodarbinātību laika periodā no 1991.gada 1.decembra līdz 1996.gada 30.novembrim norādāms sekojošais.

Lietas materiālos nav neviena pierādījuma, kas apstiprina pieteicēja nodarbinātību Aglonas Romas katoļu baznīcā laika periodā no 1991.gada 1.decembra līdz 1996.gada 30.novembrim, proti, nav darba līgumu, ierakstu darba grāmatiņā, kas tiesai arī nav saprotams, jo iepriekš ieraksti darba grāmatiņā tika veikti.

Tāpat arī lieciniekiem nav informācijas par pieteicēja oficiālo nodarbinātību Aglonas Romas katoļu baznīcā un darba algu. Pēc lecinieku sniegtajām liecībām tiesai nav šaubu, ka pieteicējs šajā periodā ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā pie dekāna /pers. H/ par šoferi un strādnieku, taču tiesai irnbsp; pamatotas šaubas, ka pieteicējs ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā minētajā periodā uz darba līguma pamata un viņam tika maksāta oficiālā darba alga.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka lietā nav iegūti pārliecinoši pierādījumi, ka pieteicējs laika periodā no 1991.gada 1.decembra līdz 1996.gada 30.novembrim ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā.

[12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta trešo daļu valsts nodeva netiek atlīdzināta, ja pieteikuma priekšmets bija konkrētu publiski tiesisko attiecību pastāvēšanas, nepastāvēšanas vai to satura konstatācija. Tādejādi valsts nodeva nav atlīdzināma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta trešo daļu, 246.-251.pantu, 256.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

apmierināt daļā /pers. D/ pieteikumu.

Konstatēt, ka /pers. D/ laika periodā no 1986.gada 15.aprīļa līdz 1991.gada 30.novembrim ir strādājis Aglonas Romas katoļu baznīcā.

Pārējā daļā pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis S.Linkevičs